

Sâmbătă, 17 mai 2014, s-a desfășurat Concursul Național de Creație Literară "Armonii de primăvară", concurs ce a reunit participanți din întreagă țară și care și-a propus premiarea și promovarea valorilor literare actuale, atât în rândul scriitorilor consacrați, cât și în rândul elevilor. Concursul a avut parte anul acesta atât de recitare de poezie, cât și de recitare interactivă cu publicul, : recitalul "Va dăruiesc iubirea", realizat de actorul Paul Antoniu, prezentarea celor mai noi cărți ale editurii Singur, de către Ștefan Doru Dăncuș, lansarea DVD-ului "România, te salut!", ce către Adrian Țineghe. Astfel, la secțiunea de Proză manuscris, pentru elevi, laureatele concursului au fost câteva eleve ale Liceului Teoretic "Bogdan- Vodă", din Vișeu de Sus: Bianca Grad, Bianca Otilia Bora, Pop Mihaela, eleve în clasa a XI-a. Atât Bianca Grad , cât și Mihaela Pop sunt pentru a doua oară câștigătoare în acest concurs, după ce anul trecut au câștigat la secțiunile proză, respectiv, poezie.

Redăm mai jos câteva fragmente din prozele câștigătoare ale tinerelor câștigătoare:

Și ce-ar trebui să faci la ora când toate luminile se sting,iar toate geamurile reci și condensate se ascund sub perdele de catifea?!

Prin geamurile aburite abia se mai zărește furnicarul îngropat în noapte,totul pare atât de inexistent,îmi arunc ochii pe geam și nu pot vedea altceva decât cum toată suflarea e amorțită sub mâinile încleștate ale lui Hypnos.

Aveam impresia că toate străzile acelea înguste ale orașului dispăruseră,că toate miile acelea de oameni cu,capurile plecate angajați zi de zi în du-te vino-ul lor amețitor dispăruseră,că soarele era înghițit de cete nesfârșite de nori cenușii,iar toate râsetele copiilor erau sufocate de liniște,parcă nu au existat niciodată.Și-n acel moment mă simțeam ca-n Farul din Alexandria,din care vroiam să cobor. (Bianca Otilia Bora, Nopti de cenușă)

L-am văzut întotdeauna pe Dumnezeu , într-o manieră pe care alții au numit-o ciudată și uneori chiar bizară și asta pentru că am avut mereu impresia că Dumnezeu nu e decât o ființă care acolo undeva în lumea Lui se joacă pe o macheta , așează oameni ici colo , le creează vise , speranțe , idealuri , apoi îi lasă să crească , se mai joacă puțin cu ei și când e plictisit scoate piesele ce nu se mai potrivesc din joc fără să-i pese că piesele ce nu i se mai potrivesc Lui , altora le sunt singurele trebuințe , aici pe macheta obișnuim să numim asta moarte , ne e frică de ea , uneori ne doare , alteori ne bucură , dar nu putem scăpa de ea căci jocul nu e al nostru . Deseori s-a întâmplat că atunci când Dumnezeu și-a purtat mâna spre alte piese le-a lovit involuntar pe celelalte ,s-a întors târziu să le ridice și să restabilească ordinea și alteori deloc . Aici jos oamenii își spun durerea din suflet unui El care se prea poate să nu-i fi auzit niciodată , nu-i poți învinui , sunt suflete mult prea naive să înțeleagă că viața pe care o trăim nu e a noastră , că venim de nicăieri și ne îndreptăm spre nicăieri . Acolo la El e întuneric de aceea se hrănește cu lumina noastră . Se spune că El ne iubește , poate că e adevărat , în fond toți copiii își iubesc jucăriile. O vreme L-am iubit și eu , poate-L mai iubesc și-acum... , dar încă mi se e pare nedrept și nefiresc să-nlature de pe Pământ așa numite "piese în plus" înainte că jocul din care făceau parte să fie gata .

(Mihaela Pop, "Pagini cu gânduri ")

AUTOR: Prof. Monica Grad

Liceul Teoretic "Bogdan-Vodă", din Vișeu de Sus